

Elisabeth
-EXPEDITIE
TROON

Elisabeth

- EXPEDITIE
TROON

Wim Dehandschutter

BORGERHOFF
& LAMBERIGTS

Inhoudsopgave

Voorwoord	9
I. HAAR GEBOORTE	11
‘De toekomst is verzekerd’	13
Wordt het een tweeling?	15
Het mysterie van Thailand	18
In de wieg gelegd als koningin	21
‘Het is echt een vrouwtje’	23
Het gewicht van haar naam	26
De stamboom	29
Pralines, pampers en protocollen	30
II. THUIS BIJ FILIP EN MATHILDE	33
Een wolk van een peuter	35
De vloek doorbroken	37
Monaco in Laken	41
Als de nanny naar huis is	45
Geen prinsenkuren	49
‘Nee, we zijn papa en mama’	52
III. DE OUDSTE VAN DE VIER	55
Hetzelfde nest, een ander lot	57
Gabriël, de trouwe luitenant	60
Emmanuel, de attente metgezel	63
Eléonore, de stille vertrouweling	67
IV. ZO GEWOON, ZO ONGEWOON	71
De praktische beperking: niet in hetzelfde vliegtuig	73
De fysieke beperking: altijd security	74
De sociale beperking: geen privacy	78
De existentiële beperking: geen keuzevrijheid	81

V. DE SCHOOLTIJD	85
Nederlands in de hoofdstad	87
Zoals <i>Harry Potter</i>	91
Onder de wapens	95
Geslaagd met onderscheiding	100
De wijde wereld	104
VI. <i>THE AMERICAN DREAM</i>	111
Een droom. Of een nachtmerrie?	113
Het diploma met Trumps schaduw	115
De vlucht naar anonimiteit	119
De prijs van een koninklijke cv	123
De best opgeleide koningin	124
Een weloverwogen adempauze	128
VII. DE BESTEMMING IN DRIE ETAPPES	133
2001: de kroon als geboorterecht	134
2013: één stap van de troon	137
2019: de onomkeerbare realiteit	140
VIII. DE PUBLIEKE LEERSCHOOL	145
Vier jaar: het eerste volksbad	147
Negen jaar: de eerste speech	148
Twaalf jaar: een natuurtalent	151
Zeventien jaar: in de leer bij Mathilde	153
Eenentwintig jaar: het spiegelbeeld aan de Nijl	158
IX. <i>THE MAKING OF A QUEEN</i>	163
De mentale basis: opgroeien in de luwte	164
De media: leven onder de lens	166
Het protocol: etiquette en zelfbeheersing	168
Het lichaam: fysieke discipline en gratie	171
De talen: een staatszaak	173
De stem: de kunst van het spreken	175
De inhoud: de vorming van een staatsvrouw	177

X. AAN DE SLAG VOOR DE KROON	181
De praktische opstart	183
Het werk	186
De zoektocht naar een prins	188
XI. DE LIEFDE EN DE KROON	193
Daten onder een vergrootglas	195
De ideale schoonzoon van België	197
Gekeurd voor de Kroon	201
Als hij een zij is	205
Hoe de liefde de monarchie vormde	206
XII. HET MERK ELISABETH	211
De populairste	213
Het voordeel van vrouw-zijn	215
Nu al rolmodel en mode-influencer	218
Een erfenis in steen en staal	222
De regie vanuit het Paleis	225
De digitale bedreiging van haar imago	228
XIII. DE EUROPESE TROONOPVOLGERS	231
De oudste, de trendsetter	233
De meest exclusieve WhatsApp-groep	237
Amalia: de gelijkenissen en de verschillen	239
Leonor: het spiegelbeeld van Elisabeth	242
XIV. DE KROON OP HET WERK	245
De aftelklok naar de troon	247
De laatste lijn van een verdeeld land	250
Tiener Boudewijn, opa Albert	252
Wil ze wel koningin worden?	256
Het grote interview: letterlijk	261

Voorwoord

Is het niet te vroeg om een boek uit te brengen over een vrouw van midden twintig, net afgestudeerd en nog niet eens aan het werk?

Neen.

Elisabeth Thérèse Marie Hélène van Saksen-Coburg is niet zomaar iemand. Ze is geboren om koningin te worden. En als het van de Belgen afhangt, gebeurt dat al snel, in of rond 2030, zo blijkt uit de jaarlijkse ‘Grote Peiling’ over het koningshuis. Ze is dan eind twintig, koning Filip rond de zeventig. Tijd voor verjonging, oordelen velen.

Eerder dan een realistische timing – volgens mij staat de troon veel verder in de toekomst te wachten – lijkt dat vooral een indicatie van hoe groot de verwachtingen van de bevolking over haar zijn. Ze heeft nog alles te bewijzen, maar Elisabeth is nu al het populairste lid van de Belgische koninklijke familie. De publieke focus is verschoven van koning Filip naar zijn dochter.

Het doet wel wat met Elisabeth, die waardering. Het maakt haar blij, maar het beangstigt haar tegelijk, zo merk ik wanneer ik het eerste grote interview met onze toekomstige koningin mag afnemen. Het is eind mei 2026. Ze gaat die week afstuderen aan de universiteit van Harvard in de Verenigde Staten.

Ik leg haar voor dat uit enquêtes blijkt dat Belgen ondanks haar jonge leeftijd al een groot vertrouwen in haar hebben. ‘Dat is natuurlijk fijn om te horen, en ik ben daar dankbaar voor’, antwoordt ze. ‘Maar het legt ook een beetje extra druk op me, omdat er hoge verwachtingen worden gecreëerd. Dat ervaar ik wel.’

Een deel van die verwachtingen heeft ermee te maken dat ze de eerste vrouw op de troon wordt, werp ik op. Ze erkent dat het een historisch moment wordt, na bijna tweehonderd jaar met alleen maar mannen en koningen. Om er dan meteen aan toe te voegen, zoals ze altijd spreekt met

bedachtzaamheid en vastberadenheid in haar stem: ‘Maar mijn geslacht is niet het enige wat mij definieert.’

Als royaltyjournalist van *HLN* en *VTM Nieuws*, en daarvoor van *Het Nieuwsblad*, volg ik het Belgische koningshuis al jarenlang op de voet. En dus ook Elisabeth. Ik deed verslag van haar publieke activiteiten. Was erbij op kruispunten in haar leven: de troonswisseling van haar vader, de grootse ceremonie voor haar achttiende verjaardag, de diploma-uitreiking aan Harvard. Vergezeldde haar tijdens haar twee grote werkreizen naar Kenia en Egypte. Doorheen de jaren kon ik haar observeren, enkele keren informeel spreken en ook uitgebreid interviewen.

Dit boek is gebaseerd op die jarenlange ervaringen, mijn ooggetuigeverslagen en nieuwsgaring. Minstens even informatief waren de achtergrondgesprekken. Tijdens mijn carrière als koningshuisverslaggever en gedurende de uitgebreide research voor dit boek raadpleegde ik medewerkers en intimi van de koninklijke familie. Zij gaven me, op basis van wederzijds vertrouwen en anonimiteit, een onmisbare schat aan nieuwe informatie en inzichten.

Want wie is kroonprinses Elisabeth nu echt? Al een kwarteeuw maakt ze op een of andere manier deel uit van ons leven. Wat naar voren komt, is het beeld van een kroonprinses die goed beseft welke weg voor haar is uitgestippeld. Elisabeth weet zelf dat ze ‘niet de meest normale jeugd’ had en ‘misschien minder vrijheid dan een normaal persoon’, zo vertelt ze me aan dat ronde tafeltje aan Harvard. Toch heeft ze niet het gevoel dat ze daardoor iets mist. ‘Omdat ik altijd heb geweten dat het zo zou zijn. Als je ergens mee geboren bent, voelt dat anders dan wanneer het je later in het leven overkomt.’

Veel leesplezier!

Wim Dehandschutter

I. HAAR GEBOORTE

‘De toekomst is verzekerd’

‘Prinses Mathilde en ik zijn heel blij om u te kunnen meedelen dat we een kindje verwachten voor november. En we willen onze vreugde met jullie en de hele Belgische bevolking delen.’

Het is 7 mei 2001, het Kasteel van Laken. Prins Filip richt zich tot de pers, met zijn zwangere echtgenote naast zich. De toekomstige ouders hebben plaatsgenomen in twee rieten zeteltjes. Hun huisgenoot Kinga, een labrador van drie maanden, kwispelt om hen heen.

Op de vraag of ze stiekem hopen op een jongen of een meisje, antwoordt Mathilde resoluut dat dat voor haar geen enkel verschil maakt. ‘We zullen even gelukkig zijn en het kind al onze liefde geven.’ Filip geeft toe ongeduldig te zijn ‘om te weten wie er op komst is’.

Tijdens de persconferentie blikt de kroonprins vooruit op zijn nieuwe leven. ‘Ik zal mijn best doen om mijn echtgenote te helpen. Het zal moeilijk zijn voor haar, maar ook voor mij. Ik ben al 41 jaar en met een klein kindje zal er dan wel wat veranderen. Gelukkig heb ik een jonge vrouw.’ Mathilde is op dat moment 28. Ze kondigt aan dat ze haar studies psychologie aan de UCLouvain voortzet. Een maand later wachten nog zeven examens. Ze behaalt haar diploma in 2002, wanneer Elisabeth nog een baby is.

Naar de zwangerschap wordt al anderhalf jaar uitgekeken sinds de aankondiging van hun huwelijk in 1999. Sommige roddelbladen meenden op de trouwdag zelfs een beginnend buikje te bespeuren onder de bruidsjurk. In de periode daarna bleef de speculatie hardnekkig de kop op steken, flink aangezwengeld door de buitenlandse – en dan vooral de Franse – pers. Die pakte zelfs uit met de bewering dat de prinses volgens een ‘zeer betrouwbare bron’ een miskraam zou hebben gehad. Het voedde de verhalen over een vermeende vloek op het Kasteel van Laken, refererend aan de kinderloosheid van Boudewijn en Fabiola.

< *Dankzij Elisabeth, hier zes jaar, is de continuïteit van de monarchie gegarandeerd.*

De zwangerschap haalt alle voorpagina's en domineert maandenlang het nieuws.

Aan al die geruchten komt op die zevende mei abrupt een einde. Tientallen intimi – familie, vrienden en trouwe medewerkers – dragen het blijde nieuws op dat moment al minstens een maand met zich mee. Toch lekt er, net als destijds in de aanloop naar hun verloving, vooraf geen enkel detail uit. De kring van ingewijden zwijgt als het graf.

De eerste buitenstaander die het geheim te horen krijgt, is toenmalig premier Guy Verhofstadt. Tijdens zijn wekelijkse audiëntie vertrouwt koning Albert hem toe dat hij opnieuw grootvader wordt. Voor Verhofstadt, die op dat moment verwickeld is in politieke strubbelingen, vormt het heuglijke koninklijke nieuws een welkome afleiding. Maar voor de buitenwereld, die al die tijd in het duister heeft getast, komt de aankondiging als een complete verrassing.

Maar de belangrijkste boodschap van de dag gaat over veel meer dan een gewone gezinsuitbreiding. 'De toekomst is verzekerd', zegt prins Filip zichtbaar opgelucht. Daarmee is alles gezegd: er is een toekomstige troonopvolger op komst. De continuïteit van de Belgische monarchie is gegarandeerd.

Wordt het een tweeling?

De aankondiging van de zwangerschap beheerst de media. Henri d'Udekem d'Acoz, de praatgrage oom van Mathilde, waagt zich voor de camera's al aan een gokje over de naam. Bij een jongen denkt hij aan Boudewijn. Wordt het een meisje, dan raadt Nonkel Henri opvallend accuraat: Elisabeth.

Niet alleen de naam van de baby houdt de pers bezig. Tijdens de zwangerschap steken ook hardnekkige geruchten de kop op dat Mathilde in verwachting zou zijn van een tweeling. Daarvoor halen journalisten twee redenen aan. De eerste: haar plotselinge afwezigheid in het publieke leven. De prinses annuleert onverwacht een paar belangrijke afspraken. Zo

Het juridisch onderzoek naar een mogelijke tweeling is groot nieuws.

verschijnt ze niet op het defilé van de nationale feestdag op 21 juli en moet ze eind augustus afzeggen voor het koninklijke huwelijk van de Noorse kroonprins Haakon met Mette-Marit.

De tweede aanwijzing: haar buik. Filip en Mathilde brengen hun vakantie door bij zijn neef groothertog Henri van Luxemburg in het zuiden van Frankrijk. Diens buitenverblijf in Bormes-les-Mimosas ligt vlak bij het Fort de Brégançon, het zomerpaleis van de Franse presidenten. Het krioelt er in die maanden van de paparazzi. Een van die fotografen richt zijn lens op een onbekende, hoogzwangere blondine in een mouwloze, lichtroze jurk en met een oranje handtas. Pas wanneer die foto's op redacties in België belanden, wordt duidelijk wie dat is: prinses Mathilde. Maar hoe kan haar buik al zó opvallend rond zijn als ze nog geen zes maanden ver is?

Opwinding in de pers, maar ook nervositeit in de Wetstraat. Minister van Justitie Marc Verwilghen besluit het zekere voor het onzekere te nemen. Omdat er in het koningshuis geen precedent is van een tweeling in de directe lijn van troonopvolging, geeft hij zijn kabinet en juridische experts de opdracht om dit grondig uit te zoeken. Ze moeten bepalen wie van de eventuele twee kinderen wettelijk gezien de toekomstige monarch wordt.

Het antwoord van de juristen is eenvoudig en in lijn met de Belgische grondwet: het eerstgeboorterecht (primogenituur) geldt onverkort. De baby die als eerste ter wereld komt, al is het maar met een minuut verschil, krijgt voorrang in de troonopvolging. Het Koninklijk Paleis reageert niet, omdat het nooit commentaar geeft op het privéleven van de royals. Ironisch genoeg doet het uitlekken van dit onderzoek de geruchten over een tweeling juist nóg aanzwengelen. Velen denken: 'Als de minister van Justitie het al laat uitzoeken, zal er wellicht toch iets van aan zijn.'

Het zijn Filip en Mathilde zelf die de speculaties definitief de wereld uithelpen. Wanneer de prinses begin september, na twee maanden verplichte rust, voor het eerst weer in het openbaar verschijnt, neemt Filip het woord. 'We zijn zeer begaan met het lot van de kinderen op deze wereld', spreekt hij de aanwezigen toe. 'Want, zoals jullie weten, verwachten we binnen enkele weken zelf een kindje.' De prins legt daarbij zó opvallend

de klemtoon op het enkelvoud, dat de boodschap voor iedereen luid en duidelijk is: het blijft bij één baby.

Later zal blijken dat de aanstaande ouders ruim hebben gerekend: ze bouwen een marge van drie weken in om alles rustig te laten verlopen. Dat verklaart meteen waarom de geboorte niet midden november plaatsvindt, zoals aangekondigd op de persconferentie, maar al op 25 oktober.

Het mysterie van Thailand

Waar is Elisabeth verwekt? In Thailand. Tenminste, dat verkondigt top-ondernemer Fernand Huts vele jaren later, in maart 2013. Prins Filip en prinses Mathilde zijn op handelsmissie in Thailand. Ze wonen daar de opening van een logistiek complex van Katoen Natie bij, het havenbedrijf van de excentrieke bedrijfsleider. Dat wordt gevierd met een chique lunch voor driehonderd gasten en met een dans-, klank- en lichtspektakel. Maar het is vooral de speech van de gastheer die zal blijven hangen.

‘De vorige handelsmissie in Thailand dateert van 2001’, richt Huts zich tot de driehonderd gasten in de zaal, onder wie ikzelf. ‘De prins huldigde toen onder meer een distributiecentrum van Katoen Natie in. Let op de datum: 14 februari. Valentijn dus. Hij en de prinses lieten verstek gaan voor het diner ’s avonds, omdat ze wellicht een romantische tête-à-tête hadden. Ik kan alleen vaststellen dat ongeveer negen maanden later prinses Elisabeth werd geboren.’

De ontboezeming veroorzaakt opschudding in de feestzaal. Niemand applaudisseert of lacht luidop. Vooral bij de Thaise gasten heerst ongelof: in hun land zou de onthulling van een prinselijk bedgeheim worden beschouwd als majesteitsschennis, en daarop staan celstraffen tot meer dan tien jaar.

De entourage van prins Filip probeert vragen van de pers af te blokken. Maar dat is buiten Huts gerekend. Hij herhaalt zijn verhaal achteraf tegenover de media, terwijl de adviseur van de troonopvolger, Pierre Cartuyvels, het groepsinterview met de journalisten geconcentreerd volgt. ‘Ik heb de prins en de prinses niet vooraf ingelicht over wat ik zou zeggen’, geeft Huts toe. ‘Waarom zou ik? Ik graaf niet in hun privéleven.’ Op de vraag of hij een protocollair incident heeft veroorzaakt, antwoordt Huts ontwijkend. ‘Ik ken niets van het protocol. Ik ben een entrepreneur, hé!’ Waarna de adviseur van de prins vindt dat het welletjes is.

Vijf uur later, op een galadiner, stelt de zakenman dat hij ‘geen enkele negatieve reactie’ heeft gekregen van het prinsenpaar. Dat wordt bevestigd in de entourage van Filip en Mathilde, die er wel aan toevoegt dat Huts een eigen interpretatie van de feiten geeft. Het smeuge verhaal komt het koppel goed uit. Enkele maanden voordien is het boek *Koningskwesities* van de Franstalige journalist Frédéric Deborsu verschenen waarin wordt beweerd dat Filip en Mathilde hun kinderen via in-vitrofertilisatie (ivf) verwekten. Het romantische valentijnsverhaal in Thailand vormt zo het perfecte tegengif voor de hardnekkige roddels.

Toch klopt het verhaal hoogstwaarschijnlijk niet. De redactie van het VTM-programma *Royalty* diept later beelden op van die bewuste economische missie uit 2001, waarop prins Filip tijdens een persconferentie spontaan vertelt over hun romantische valentijnsavond. ‘Het heeft ons hier in de juiste stemming gebracht om het goed te vieren. ’s Avonds zijn mijn echtgenote en ik ontsnapt en ergens in een klein restaurantje gaan eten.’

Volgens verschillende bronnen binnen de toenmalige Belgische delegatie is prinses Mathilde op dat moment al zwanger. Hoe mooi het ook klinkt, Elisabeth is níét verwekt in Thailand.

Filip en Mathilde poseren in het ziekenhuis met de pasgeboren Elisabeth.

In de wieg gelegd als koningin

Elisabeth van Saksen-Coburg wordt op donderdag 25 oktober 2001 om 21.58 uur geboren in het Erasmusziekenhuis in Anderlecht. Ze komt ter wereld via een keizersnede, omdat ze in stuitligging ligt en de navelstreng twee keer rond haar hals is gedraaid. De eerste van de vier kinderen van Filip en Mathilde weegt 2,930 kilogram en is 49,5 centimeter groot.

Het heuglijke nieuws komt onverwacht snel voor de pers en het publiek, die ervan zijn uitgegaan dat de baby pas midden november haar opwachting zou maken. De dagen voordien werkt de zwangere prinses ook nog haar normale programma af. Niets wijst erop dat de bevalling al zo dichtbij is. Mathilde belt prins Filip rond 18.30 uur met trillende stem op om te zeggen dat de baby op komst is, terwijl hij in een werkvergadering met zakenmensen in het Oost-Vlaamse Waarschoot zit.

Dat een prinsesje in een ziekenhuis wordt geboren, is op zich al bijzonder. Tot voorbij halverwege de twintigste eeuw kwamen koninklijke baby's doorgaans ter wereld in een paleis of kasteel. Koning Filip sloeg in 1960 zijn eerste kreet in Kasteel Belvédère in Laken, bij Albert en Paola thuis. Koning Boudewijn in 1930 en koning Albert II in 1934 zagen het levenslicht in het Kasteel van Stuyvenberg, ook in Laken, waar hun ouders Leopold III en Astrid woonden.

Die thuisbevallingen waren vroeger de norm en hadden niet alleen te maken met de status van de koninklijke familie. Ook een staatsrechtelijke regel speelde mee, zoals in verschillende Europese monarchieën: de controle op de legitimiteit van de troonopvolger. Regeringsleden of belangrijke functionarissen moesten aanwezig zijn in of vlak bij de verloskamer. Zij moesten als getuigen kunnen bevestigen dat de koninklijke moeder het kind had gebaard, om zo elk vermoeden van een 'verwisselde baby' uit te sluiten.

De primeur van de eerste koninklijke ziekenhuisbevallingen in België ging naar prinses Astrid, de zus van Filip. Zij beviel in 1986 in Sint-Luc in

Sint-Lambrechts-Woluwe van Amedeo en later van haar andere vier kinderen in het UZ Brussel in Jette. Wat het bij Elisabeth zo bijzonder maakt, is dat voor het eerst een (toekomstige) monarch het levenslicht aanschouwt in een ziekenhuis, dat ook meer veiligheid en gespecialiseerde zorg biedt. Het komt van pas bij de stuitligging en de keizersnede.

Een andere mijlpaal: het is voor het eerst in 71 jaar, sinds Boudewijn, dat een baby vanaf de wieg is voorbestemd voor de troon. Binnen de Belgische dynastie waren eerder alleen Leopold II en Leopold III vanaf dag één beoogde troonopvolgers. Albert I, Albert II en Filip werden pas op latere leeftijd en door een speling van het lot geroepen tot het hoogste ambt.

Albert I werd koning omdat zijn oom Leopold II geen rechtstreekse mannelijke troonopvolger meer had. Diens enige zoon was gestorven op zijn negende en hij had alleen maar dochters. Vrouwen maakten in die tijd geen aanspraak op de troon. Albert II was bij zijn geboorte de ‘reserve’ van zijn oudere broer Boudewijn. En ook toen Filip in 1960 werd geboren, lagen de kaarten anders. Zijn oom koning Boudewijn zou later dat jaar trouwen met koningin Fabiola. Iedereen ging er op dat moment van uit dat zij zélf voor een directe erfgenaam zouden zorgen. Hun ongewenste kinderloosheid veranderde de loop van de monarchie.

De allergrootste nieuwigheid? Met de komst van prinses Elisabeth krijgt België, dankzij een grondwetwijziging in 1991, voor het eerst een rechtstreekse vrouwelijke troonopvolger. Het land mag zich daarmee opmaken voor een unicum: Elisabeth zal ooit als eerste regerende koningin der Belgen de troon bestijgen.

‘Het is echt een vrouwtje’

Drieënhalf uur na de geboorte – het is diep in de nacht – geeft Filip een persconferentie in het ziekenhuis. Moe, maar trots, doet hij een ietwat onbeholpen en inmiddels legendarische uitspraak over het geslacht van zijn dochter: ‘Het is echt een vrouwtje.’

Op wie prinses Elisabeth het meest lijkt? ‘Ik zou blij zijn mocht ze op mij lijken, natuurlijk’, zegt de prins lachend. Hilariteit in het veel te kleine zaaltje. ‘Maar misschien is het voor haar beter dat ze op haar moeder zal lijken. Ze is echt heel mooi. Ze heeft een rond gezichtje, helemaal niet vervormd omdat het een keizersnede was. Ze is heel fijn, echt schattig. De weinige haren die ze heeft, zijn blond.’ Hij noemt zijn dochter ‘onweersaanbaar’.

Tijd om zich om te kleden heeft de prins niet gehad. In plaats van strak in het pak, staat hij voor de camera’s in een flodderige, groene operatieschort, alsof hij zó uit de verloskamer is weggelopen. Hij vertelt dat hij bij de bevalling de hele tijd aan de zijde van Mathilde is gebleven. ‘Het was een bijzonder indrukwekkende ervaring, eigenlijk erger dan ik had verwacht’, geeft Filip toe. ‘De navelstreng van het kind was namelijk twee keer rond haar hals gedraaid. Gelukkig verliep alles vlekkeloos. En ja, ik ben daarbij rustig gebleven. Ik ben een jachtpiloot, dus kalm’, zegt hij.

De kersverse vader deelt ook met fonkelende ogen hoe hij zijn vader koning Albert’s avonds heeft opgebeld met het grote nieuws. Die verbleef in het koninklijke buitenverblijf in Ciergnon, terwijl koningin Paola in Venetië de Biënnale bezoekt. ‘De koning kon niet wachten. Hij zei: “Ik kom onmiddellijk.” Hij heeft kunnen bewonderen hoe ik bezig was met het kind. Hoe ik het eerste badje heb gegeven, het eerste kleedje aangedaan. Misschien keek hij met wat bewondering. Hij wist niet dat ik dat kon. Hij heeft dat nu gezien.’

Het is de eerste keer dat Filip zo openlijk zijn gevoelens toont. De persconferentie is nauwelijks voorbereid en voelt spontaan aan. Het is meer een

Filip staat in een groen ziekenhuisschort de pers te woord.

vader die dolblij is met de geboorte van zijn dochter dan een kroonprins die de natie meedeelt dat er een troonopvolger is geboren. Zijn ongedwongenheid vormt een stijlbreuk met het protocol en doet wonderen voor zijn imago. Waar de media Filip voordien vaak afschilderden als een stijve, gereserveerde royal, staat hier plots een zichtbaar vermoeide en kwetsbare maar dolgelukkige papa die onmiddellijk de harten van het grote publiek veroverd.

Minstens even verfrissend is de openheid waarmee hij benadrukt dat hij de opvoeding van zijn dochter écht zelf op zich wil nemen, ver weg van de traditionele, afstandelijke aanpak aan het Hof. Wordt Filip de Nieuwe Man, een hippe term op dat moment? ‘Ik wil geen bepaald soort vader zijn, geen moderne vader, geen postmoderne vader. Gewoon vader en dochter, samen gelukkig zijn.’

Hoe spontaan Filip die nacht ook voor de camera's staat, de draagwijdte van de geboorte is immens. De kroonprins beseft het zelf ook: ‘Het is echt een vrouwtje. We zijn gelukkig dat het een meisje is. Ik denk dat het goed is voor België.’

Voor al die onhandige woordkeuze zal voorgoed aan die nacht blijven kleven. Wat hij met zijn ‘vrouwtje’ wil zeggen, is: ‘Je ziet dat het een echt meisje is.’ Maar hij denkt in het Frans (*‘C’est une vraie petite femme’*) en kan niet op het juiste Nederlandse woord komen. In plaats van ‘meisje’ struikelt hij over ‘vrouwtje’. Toch neemt niemand hem dat die nacht kwalijk. Integendeel: het toont vooral een kersverse vader die overloopt van pure liefde.